

[Janne Normann]

ter i fremtiden. Vi kan få en katastrofe igen, førend vi aner det.

Deri ligger egentlig også svaret til hr. Askjær Jørgensen. Jeg måtte jo konstatere til min forbløffelse – nej, det er ikke til min forbløffelse – at der er forskel på fremskridtspartiets og det radikale venstres syn på, hvad der er humant, men her var det åbenbart med omvendt fortegn, idet vi faktisk fra radikalt hold også synes, at et menneske kan være skadelidt, hvis dets ejendele er slået i stykker af en storm.

(Kort bemærkning).

Erenbjerg (S):

Vi kunne ligesom i fru Janne Normanns indlæg ane, at der kunne være medlemmer af dette folketing, som ikke så med al den alvor, som sagen fortjener, på de mennesker, som er blevet ramt af disse katastrofer. Jeg synes i og for sig, at i stedet for skulle fru Janne Normann hilse velkommen, at der både fra socialdemokratiets side og fra regeringens side er udtrykt velvilje over for at få løst disse problemer. Det, vi har sagt, er – for at skære det ud i pap – at dette stykke amatørarbejde, som ligger foran os på bordet, ikke kan være befordrende for nogen som helst støtteforanstaltninger.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. Erenbjerg, om han tror, at velvilje her i salen forhindrer oversvømmelser i Vestjylland. Det tror jeg ikke på.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er blevet sagt, at det er amatørarbejde, der er lavet her. Nu drejer det sig om et ganske almindeligt forslag til folketingsbeslutning. Deri ligger en målsætning. Så er det selvfølgelig den siddende regerings opgave at sørge for at udmønte folketingsbeslutningen, når den bliver vedtaget. Det er en almindelige fremgangsmåde, og derfor synes jeg ikke, man kan snakke om amatørarbejde. Det er en målsætning, som er opstillet, og den målsætning skulle folketinget her så eventuelt tilslutte sig. Desværre er det efterhånden blevet sådan, at folketingsmedlemmerne skal være eksperter på alle mulige områder, idet

forslagene skal være udformet i detaljer. Det er i grunden slet ikke vores opgave. Hvad har vi i grunden embedsmændene til, hvis det ikke er dem, der sørger for det, og administrationen osv.?

Hr. Erenbjerg havde velvilje over for de skadelidte. Det lever de selvfølgelig fedt af, og det kan de selvfølgelig betale det med, som de har mistet! – mener hr. Erenbjerg vist – for jeg har fornemmet, at man ikke – i al fald ikke alle steder – vil komme de mennesker til hjælp, som er ramt af de sidste naturkatastrofer, hvis man vil kalde dem sådan.

Selvfølgelig er jeg enig i, at det er vanskeligt at bestemme, hvad der er en naturkatastrofe. Men hvis man studerer det danske vejrlig de sidste 10 år, er man nødt til at notere, at et område som Danmark, som førhen har ligget i et særdeles stabilt område, nu har mere svingende vejrlig, end det har haft før. Vi har tørke, som ikke har været noteret før, vi har regnmængder, som ikke har været noteret før, vi har stormstyrker, som ikke har været noteret før, vi har kuldegrader på visse årstider, som ikke har været noteret før, osv. Det indebærer, at vi i Danmark i fremtiden må vurdere, hvorledes vi vil komme de mennesker til hjælp, som vil blive ramt af uforudsigeligt vejrlig.

Den ene måde at klare problemerne på er, at man her i folketinget er villig til at sørge for, at folk, som ikke kan forsikre sig mod den slags, holdes skadesløse ved bevillinger herfra. Vi er enige i, at sådan skulle det gøres. Vi ved bare, at det vil man ikke, og vi ved, at skiftende flertal herinde vil tage forskelligt på problemerne, når de opstår. Derfor mener vi, det er ønskeligt, at der altid er en fond til rådighed, hvoraf man kan bruge midler, når skaderne opstår, for at hjælpe de mennesker, som uden egen skyld er kommet i nød, fordi de ikke har nogen mulighed for at forsikre sig imod sådanne katastrofer.

Derfor ser vi med velvilje på forslaget og vil gerne diskutere udmøntningen af forslaget i et egentligt lovforslag.

Dyremose (KF):

Jeg vil først gerne takke ordførerne for venstre, CD, kristeligt folkeparti og ikke mindst det radikale venstre for den positive tilslutning, der er til tanken i forslaget. Når jeg siger: ikke mindst de radikale, så er det,